

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului

în cauza civilă

Alexandru Răileanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova
și Procuratura Generală a Republicii Moldova

(repararea prejudiciului material și moral cauzat)

împotriva deciziei din 25 martie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-719/25
NR. PIGD 2-23085751-01-2ra-23102025

Stabilirea eronată de către instanțele ierarhic inferioare a cuantumului prejudiciului moral, încasat în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru - jud. E. Culinca
Curtea de Apel Centru - jud. M. Anton, C. Roșca, D. Dulghieru

11 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursurile declarate de Procuratura Generală a Republicii Moldova și Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 iunie 2023, Alexandru Răileanu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției și a Procuraturii Generale a Republicii Moldova, prin care a solicitat încasarea din contul statului a sumei de 12 000 euro, cu titlu de prejudiciu moral; încasarea prejudiciului material reprezentând salariul ratat și alte plăți, în sumă totală de 8 525,09 lei, dintre care 7 413,12 lei constituie salariul tarifar, iar 1 111,97 lei – sporul pentru vechimea în muncă în domeniul respectiv; recuperarea costurilor aferente contractului turistic neexecutat din cauza reținerii și aplicării măsurii preventive a arestului, în sumă de 437,5 euro, precum și prezentarea scuzelor oficiale de către procurorul din cadrul Procuraturii raionului Rezina, Zgardan Ghenadie.

2. Reclamantul a invocat că a fost învinuit de Procuratura raionului Rezina de comiterea unor infracțiuni prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b¹) și art. 332 alin. (1) Cod penal, fiind acuzat că ar fi acționat în complicitate cu Bagrin Serghei și alte persoane din cadrul Primăriei orașului Rezina și OCT Rezina, în legătură cu transmiterea în arendă și înregistrarea unui teren situat la intersecția străzii 27 August și bulevardului Șciusev din orașul Rezina.

3. Reclamantul a descris circumstanțele pornirii cauzei penale nr. ***** la 3 august 2017, conexarea ulterioară a altor cauze penale și transferul dosarului între organele de urmărire penală. Potrivit actului de învinuire, s-ar fi reținut că mai multe persoane ar fi falsificat decizii ale Consiliului orașenesc Rezina, procese-verbale și contracte de arendă, precum și date din registrul bunurilor imobile, în legătură cu atribuirea numerelor cadastrale ***** și *****. Reclamantului i s-a imputat că, în calitate de registrator, ar fi efectuat modificări nelegale în registrul, cu încălcarea legislației. La 16 august 2017, reclamantul a fost reținut, iar la 18 august 2017 i-a fost înaintată învinuirea. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 august 2017, s-a dispus aplicarea arestului preventiv pe 30 de zile, ulterior înlocuit cu arest la domiciliu prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 august 2017. Măsura a fost prelungită până la 11 octombrie 2017, când demersul de prelungire a fost respins. Pe parcursul urmăririi penale au fost pornite și conexeate alte cauze, dosarul fiind transmis între Inspectoratul de Poliție Rezina și

Centrul Național Anticorupție, în baza ordonanțelor Procurorului General și ale Procurorului General interimar. Reclamantului i-a fost modificată învinuirea, însă prin ordonanța Procuraturii raionului Rezina din 11 decembrie 2020 acesta a fost scos de sub urmărire penală, pe motiv că faptele imputate nu întruneau elementele infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal.

4. Reclamantul susține că s-a aflat ilegal sub urmărire penală timp de 1 212 zile și a fost supus neîntemeiat măsurilor preventive privative de libertate timp de 54 de zile, suferind un prejudiciu material constând în salariul ratat în sumă de 8.525,09 lei.

5. Acesta invocă prejudicii morale semnificative, generate de mediatizarea cazului, afectarea reputației sale și a familiei, precum și suferințe psihice suportate de el și de membrii familiei. Reclamantul a descris condițiile necorespunzătoare de detenție din Penitenciarul nr. 17-Rezina, susținând că a fost plasat într-o celulă improprie, destinată persoanelor aflate în greva foamei, fără condiții minime adecvate.

6. Urmărirea penală a durat din 3 august 2017 până la 11 decembrie 2020, fiind tergiversată nejustificat, fapt constatat inclusiv prin obligarea Procuraturii Rezina de către Judecătoria Orhei, sediul Rezina de a accelera ancheta. Din cauza acestei situații, reclamantul susține că nu și-a putut perfecta actele pentru redobândirea cetățeniei române, fapt ce l-a împiedicat la realizarea unor scopuri legate de activități peste hotarele Republicii Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 7 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Alexandru Răileanu suma de 6 000 euro, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și ale instanțelor judecătorești și suma de 8 525, 09 lei, cu titlu de prejudiciu material. În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 25 martie 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 7 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

9. Ulterior, la 5 aprilie 2024, avocatul Vadim Vieru, în interesele lui Alexandru Răileanu a declarat apel împotriva hotărârii din 7 martie 2024 a

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, modificarea hotărârii instanței de fond, în partea cuantumului prejudiciului moral cu încasarea sumei de 12 000 euro.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 25 martie 2025, Curtea de Apel Centru a respins apelul declarat de Ministerul Justiției și a admis apelul declarat de avocatul Vadim Vieru, în interesele lui Alexandru Răileanu. Astfel, a fost modificată hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru, din 7 martie 2024, în partea ce ține de cuantumul prejudiciului moral, prin majorarea acestuia de la 6 000 euro la 12 000 euro.

11. Instanța de apel a reținut că, prin ordonanța din 3 august 2017, a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. 2017280267 pentru infracțiunile prevăzute de art. 327 alin.(2) lit.b¹) și art. 332 alin.(1) Cod penal. La 16 august 2017, Alexandru Răileanu a fost reținut, iar la 18 august 2017 a fost pus sub învinuire pentru complicitate la comiterea acestor infracțiuni. Prin încheierea Judecătoria Orhei, sediul Rezina din 18 august 2017 s-a aplicat arestul preventiv pe 30 de zile, ulterior înlocuit cu arest la domiciliu prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 august 2017. Măsura arestului la domiciliu a fost prelungită până la 11 octombrie 2017, când demersul de prelungire a fost respins. Ulterior, s-a dispus aplicarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea, însă această ordonanță a fost declarată nulă prin încheierea instanței din 1 decembrie 2017. Totodată, la 7 noiembrie 2017 a fost modificată învinuirea, fiind reținute prevederile art. 327 alin.(1) și art. 332 alin.(1) Cod penal. Pe parcursul urmăririi penale, reclamantul a formulat mai multe cereri privind accelerarea anchetei și contestarea actelor procesuale, majoritatea fiind respinse. Prin încheierea din 21 noiembrie 2020, Judecătoria Orhei, sediul Rezina a admis cererea de accelerare și a obligat procurorul să adopte o soluție finală în termen de 30 de zile. Prin ordonanța din 11 decembrie 2020, procurorul a dispus scoaterea integrală de sub urmărire penală a lui Alexandru Răileanu, pe motiv că faptele imputate nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin.(1) și art. 332 alin.(1) Cod penal. Conform raportului de evaluare psihologică din 26 mai 2023, întocmit potrivit Protocolului de la Istanbul, starea psiho-emoțională a reclamantului este în legătură directă cu evenimentele traumatizante suferite, fiind constatate consecințe post-traumatice care necesită asistență și monitorizare de durată. În raport se menționează că acesta se încadrează în categoria persoanelor care pot fi considerate victime ale tratamentelor inumane și degradante.

12. Curtea de apel a reținut că Alexandru Răileanu a prezentat probatoriul pertinent din care rezultă incontestabil faptul că, acestuia i-au fost cauzate suferințe

psihice. Prin urmare, în prezenta speță sunt aplicabile prevederile Legii nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

13. Instanța de apel a concluzionat că, având în vedere suferințele psihice suportate de Alexandru Răileanu ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală, a reținerii și a aplicării măsurilor preventive, precum și impactul negativ asupra familiei sale, suma de 6 000 euro acordată de prima instanță este insuficientă și disproporționată în raport cu criteriile de echitate aplicabile. În consecință, instanța a apreciat că suma de 12 000 euro reprezintă o compensație echitabilă și rezonabilă pentru prejudiciul moral suferit.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

14. La 3 octombrie 2025, Procuratura Generală a declarat recurs împotriva deciziei din 25 martie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea parțială a acesteia, cu menținerea hotărârii din 7 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. A făcut trimitere la prevederile art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă, invocând faptul că decizia instanței de apel este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și că se bazează, în mod determinant, pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Prin urmare, a susținut că despăgubirea acordată de Curtea de Apel este disproporționat de mare în raport cu practica Curții Supreme de Justiție și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

15. La 7 noiembrie 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 25 martie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea integrală a acesteia și a hotărârii din 7 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

16. În motivarea recursului, a făcut trimitere la prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, și a invocat că, în speță, nu s-a demonstrat existența unei încălcări grave și abuzive a drepturilor și libertăților fundamentale garantate de Constituție și de tratatele internaționale. A susținut că aplicarea Legii nr. 1545/1998 presupune întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 3 și art. 6 din aceasta, iar în cauză ar lipsi acte care să constate în mod expres ilegalitatea măsurilor și a acțiunilor procesual-penale. Recurentul a invocat jurisprudența națională și exemple din practica instanțelor, precum și hotărâri relevante ale Curții Europene a Drepturilor Omului privind principiile de evaluare a despăgubirilor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

17. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

18. Articolul 431 alin. (1) – (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție. (2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători. (3) Recursul considerat admisibil se examinează într-un complet din 3, 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție. (4) Judecătorii care au examinat admisibilitatea recursului pot participa și la examinarea recursului în cauză.”

19. Articolul 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.”

20. Articolul 440 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.”

21. Articolul 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

22. Articolul 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: e) să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.”

23. Articolul 2 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(1) Acțiunile ilicite sunt acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).”

24. Articolul 3 alin. (1) lit. a), c) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(1) În conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală;

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice.”

25. Articolul 6 lit. b) din Legea nr. 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeuri de reabilitare.”

26. Articolul 11 alin. (1)-(3) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(1) Mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare:

- a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă;
- b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată;
- c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei;
- d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată;
- e) natura dreptului personal lezată și locul lui în sistemul de valori al persoanei;
- f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice;
- g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate;
- h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

(2) Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art. 219 alin. (4) din Codul de procedură penală.

(3) În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.”

27. Articolul 2007 alin. (1) lit. a) din Codul civil:

„(1) Prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri:

a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea.”

28. Articolul 2037 alin. (1)-(3) din Codul civil:

„(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție

a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

29. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 25 martie 2025 (f.d. 191). Deși la dosar se regăsește dovada expedierii acesteia la 10 septembrie 2025 (f.d. 211), lipsesc avizele de recepție care să confirme comunicarea efectivă. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că recursurile declarate la 3 octombrie 2025 de Procuratura Generală și, respectiv, la 7 noiembrie 2025 de Ministerul Justiției al Republicii Moldova au fost depuse în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

30. Prin prisma art. 444 din Codul de procedură civilă examinarea cauzei civile în ordine de recurs s-a realizat în lipsa participanților la proces, întrucât Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a considerat inoportună invitarea acestora, din motiv că argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite verificarea legalității hotărârilor atacate.

31. *Ab initio*, instanța de recurs reține că Procuratura Generală și-a întemeiat cererea de recurs în baza art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă, în timp ce Ministerul Justiției al Republicii Moldova și-a fundamentat recursul în baza art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din același act normativ.

32. După cum a fost expus, deja, în jurisprudența Curții Supreme de Justiție (încheierea nr. [2ra-883/24, §61](#)), temeiurile stabilite la art. 432 alin. (1) lit. a) și art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă nu pot fi invocate simultan, deoarece ele se exclud reciproc. În aceeași încheiere ([2ra-883/24, §62-70](#)), Curtea Supremă de Justiție a explicat aplicabilitatea temeiului de recurs prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă).

33. Analizând materialele dosarului în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, deși instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au determinat cadrul juridic aplicabil și natura drepturilor încălcate, acestea au apreciat eronat unele circumstanțe esențiale pentru examinarea justă a cauzei.

34. Completul de judecată conchide că, izvorul pretențiilor reclamantului îl constituie acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în cadrul cauzei penale nr. *****. Astfel, Curtea de apel în mod întemeiat a reținut că, prin ordonanța din 3 august 2017, a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. ***** pentru infracțiunile prevăzute de art. 327 alin.(2) lit. b¹) și art. 332 alin.(1) Cod penal. Ulterior, prin ordonanța Procuraturii raionului Rezina din 11 decembrie 2020, Alexandru Răileanu a fost scos de sub urmărire penală, pe motiv că faptele imputate nu întruneau elementele infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal. Astfel, Alexandru Răileanu s-a aflat sub urmărire penală timp de 1 212 zile și a fost supus măsurilor preventive privative de libertate timp de 54 de zile.

35. Aceste circumstanțe au justificat concluzia instanței de apel potrivit căreia Alexandru Răileanu întrunește condițiile legale pentru acordarea despăgubirilor în temeiul Legii nr. 1545/1998, care recunoaște orice temeii de reabilitare, inclusiv scoaterea persoanei de sub urmărire penală, ca bază pentru repararea prejudiciului.

36. Cu toate acestea, instanța de apel, apreciind corect circumstanțele cauzei și valorificând prejudiciul moral pretins de reclamant în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, a majorat cuantumul prejudiciului moral de la 6 000 euro la 12 000 euro. Totuși, suma de 12 000 euro acordată cu titlu de prejudiciu moral este disproporționată și excesivă în raport cu criteriile aplicabile în speță și cu principiul general al echității.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, mărimea concretă a compensației se determină conform art. 11 din Legea nr. nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, iar unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. Potrivit jurisprudenței CtEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor

38. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție evidențiază că, sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerare argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

39. Drept urmare, argumentele invocate de recurenți în susținerea poziției potrivit căreia, în speță nu s-a demonstrat existența unei încălcări grave și abuzive a drepturilor și libertăților fundamentale garantate de Constituție și de tratatele internaționale, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece se combat cu

cele invocate supra și se axează pe circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanțele ierarhic inferioare. De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele Ministerului Justiției referitor la faptul că Alexandru Răileanu nu a prezentat probe care ar confirma prejudiciul moral cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală, nefiind temei de a genera obligațiunea statului la repararea acestuia, dat fiind că acest argument poartă un caracter declarativ și formal, fiind contrar prevederilor art. 2007 alin. (1) lit. a) și 2037 din Codul civil și Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

40. Având în vedere că reclamantului i-au fost aplicate măsuri preventive sub forma arestului preventiv și a arestului la domiciliu, pe o durată totală de 54 de zile, că urmărirea penală s-a desfășurat pe parcursul a aproximativ 1 212 zile și că acesta a suportat suferințe morale, însă ținând cont, totodată, de principiile reparării echitabile și rezonabile a prejudiciului, Completul de judecată constată că suma de 12 000 euro acordată cu titlu de prejudiciu moral este excesivă.

41. Completul de judecată apreciază că suma de 80 000 lei constituie o compensație rezonabilă, reflectând o evaluare justă a prejudiciului moral, corespunzătoare gravității și naturii suferințelor psihice suportate de reclamant. Acordarea daunelor morale are un caracter exclusiv compensatoriu, și nu punitiv.

42. Prin urmare, decizia instanței de apel urmează a fi modificată prin micșorarea cuantumului despăgubirii morale la suma de 80 000 lei, sumă suficientă pentru a atenua suferințele cauzate reclamantului și care este echitabilă și rezonabilă, în concordanță cu criteriile stabilite în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

43. Totodată, cuantumul de 80 000 lei este în concordanță cu practica Curții Supreme de Justiție în cauze similare soluționate în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 (deciziile nr: [2ra-229/25](#); [2ra-519/25](#)).

44. Ținând cont de cele expuse, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție admite recursul declarat de Ministerul Justiției, modifică decizia instanței de apel în partea ce ține de cuantumul despăgubirii pentru prejudiciul moral, diminuând suma de la 12 000 euro la 80 000 lei, iar în rest menține decizia instanței de apel.

45. În conformitate cu art. 442, art. 444, 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursurile declarate de Procuratura Generală a Republicii Moldova și Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Modifică decizia din 25 martie 2025 a Curții de Apel Centru, adoptată în cauza civilă, Alexandru Răileanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată, în partea ce ține de cuantumul sumei încasate cu titlu de prejudiciu moral, prin diminuarea sumei de la 12 000 (doisprezece mii) euro la 80 000 (optzeci mii) lei.

În rest, menține decizia din 25 martie 2025 a Curții de Apel Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat